

Nieuw voor Groningen: Woestijnplevier

Dušan M. Brinkhuizen

Op zondag 6 augustus 2006 bezocht ik de Eemshaven om daar naar zeldzame vogels te zoeken. Nadat ik verschillende goede plekjes had gecheckt, kwam ik tot de conclusie dat ik beter 'massa' kon gaan afkijken (massa staat in dit geval voor een groot aantal vogels bij elkaar, bijvoorbeeld meeuwen of steltlopers). Daarom besloot ik naar de inlaat van de Eemscentrale te gaan om daar naar grote meeuwen te kijken. Aldaar vloegen twee Pontische Meeuwen *Larus cachinnans* en een Geelpootmeeuw *L. michahellis* en deze zorgden ervoor dat de geheugenkaart van mijn camera na enkele uurtjes al vol was. "Dat was het voor vandaag, tijd om naar huis te gaan. Goh, het is al 19.30 uur. Het is opkomend water, avondeten maar even overslaan, op naar de rommelhoek!" Nadat ik daar was aangekomen en 300 meter gelopen had, ging ik samen met scoop en

hond op de dijk zitten. Er zaten veel vogels, maar helaas allemaal ver weg. "Wacht, hiervoor lopen wat Bontbekken, misschien zit er wel een leuk strandloperkje tussen." Ik begon met afscoepen en de volgende tien seconden registreerde mijn brein: "Bontbek, Bontbek, Bontbek, ah leuk, Drieteen, Bontbek, Bontbek, Zilver? Strand?! Lange poten, duidelijk zichtbare tibia, zandkleurige bovendelen, kop groter als Bontbek. Help!, een Woestijnplevier *Charadrius leschenaultii*! Snel foto's maken. Nee, eerst meeuwenfoto's wissen. Oh nee, hij vliegt!" Door de spanning verloor ik de vogel uit beeld. Ik kon de vogel na tien minuten nog steeds niet vinden. Snel besloot ik andere vogelaars te bellen, om zo de kans op het terugvinden van de vogel te vergroten. "Helaas, u heeft niet voldoende beltegoed voor dit gesprek." "Dat meen je toch niet!" Ik besloot terug

Woestijnplevier – Eemshaven – 6 augustus 2006

naar de auto te rennen, de hond te dumpen en een telefoon te zoeken. Ik hield de ene na de andere automobilist aan. Helaas wilde men niet meewerken: "Voor deze onzin lenen wij onze telefoon niet uit" of "sorry, maar wij hebben geen mobiel, echt niet." Uit frustratie pakte ik mijn telefoon en belde opnieuw. De telefoon ging over! Enkele honderden meters maakten het verschil: van T-mobile-D naar T-mobile-NL. Marnix Jonker, die wist dat ik in de Eemshaven was, belde direct terug: "Hoi Dušan, zeg het eens." Ik schreeuwde: "Nu direct komen, bel iedereen op, Woestijnplevier rommelhoek!" Ik rende terug naar de dijk waar mijn scoop nog stond en na een minuut zoeken kreeg ik een slapende vogel in beeld. "Is dat hem, of is het een Krombekstrandloper *Calidris ferruginea*?" Na vijf minuten wachten was het raak: kop uit de veren, 100% zeker een Woestijnplevier! Ik begon snel bewijsplaatjes te schieten. Helaas waren de batterijen na vijf plaatjes al leeg. Gelukkig arriveerde Marnix al snel. "Vertel me Marnix, ben ik aan het fantaseren?" "Nee hoor Dušan, het is er echt één!" Al snel kwamen ook andere Groningers, soms in groepjes, maar meestal een voor een, aangerend. Geen van hen heeft de vogel door de scoop bekeken zonder hijgende geluiden te produceren. De vogel rende inmiddels druk heen en weer en werd vaak omsingeld door Bontbekken, wat resulteerde in hilarische gevechtssituaties. Daarbij liet de Woestijnplevier zich, soms tot op 50 meter afstand, goed bekijken. De vogel werd tot aan het donker getwitched door zeventien fanatieke Groningers. De volgende ochtend bleek te vogel te zijn gevlogen.

Determinatie

Toen ik de vogel ontdekte, wist ik direct dat het om een Woestijnplevier of Mongoolse Plevier *C. mongolus* moest gaan. De twee soorten kunnen sterk op elkaar lijken, dus het was zaak om de determinatie goed af te ronden. Dit was niet moeilijk. Je hebt namelijk Woestijnplevieren met grote snavels (de ondersoorten *C. l. crassirostris* en *C. l. leschenaultii*) en kleine snavels (*C. l.*

columbinus). Mongoolse Plevier heeft een kleine snavel. De vogel in kwestie had een opvallend grote snavel. Dus het ging om een Woestijnplevier en dan waarschijnlijk om de grootste ondersoort met de langste snavel: *C. l. crassirostris*. Twee dagen daarvoor was ook een 'langsnavelige' Woestijnplevier waargenomen bij IJmuiden (Brinkhuizen & van der Schot 2006). Het betrof hier dus mogelijk dezelfde vogel. Bestudering van de foto's van de vogel van IJmuiden deed echter meerdere waarnemers vermoeden dat de Woestijnplevier van de Eemshaven toch een ander individu betrof. Helaas zijn de foto's van de Eemshaven niet van voldoende kwaliteit om dit met zekerheid te kunnen aantonen.

Verspreiding en voorkomen

Woestijnplevier broedt van Turkije via het Kaspische Zeegebied tot ver naar het oosten, in het westen van China en Mongolië. De soort overwintert in Afrika, Zuid-Azië en Australië (van den Berg & Bosman 2001). De vogel van de Eemshaven is inmiddels aanvaard door de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna (zie www.dutchbirding.nl) en betreft het eerste geval voor de provincie Groningen. De vogels van IJmuiden en de Eemshaven betroffen het tiende respectievelijk het elfde exemplaar voor Nederland (Brinkhuizen & van der Schot 2006).

Literatuur

- van den Berg, A.B. & C.A.W. Bosman 2001. *Zeldzame vogels van Nederland. Avifauna van Nederland 1. Tweede, herziene druk.* GMB Uitgeverij/KNNV Uitgeverij, Haarlem/Utrecht.
- Brinkhuizen, D. & W. van der Schot 2006. *Woestijnplevieren te IJmuiden en Eemshaven.* *Dutch Birding* 28: 339-340.

Dušan M. Brinkhuizen
Koninginnelaan 18a
9717 BT Groningen
d.m.brinkhuizen@gmail.com